

Manfred Hausmann,
Die Sängerin

Die Gäste lauschen ohne Regung
der hellen Flötenmelodie.
Mit einer zögernden Bewegung
legt sie die Laute auf ihr Knie

und wölbt die zarten Augenbogen,
bis das Gewirr der Flöten schweigt.
Dann lässt sie ihre Finger wogen
und singt das Lied, das fällt und steigt.

Sie hebt die Stirn, ins Spiel versunken,
ein Ring löst sich von ihrem Ohr.
Da bricht ein Glanz, von Sehnsucht trunken,
aus ihrem Wimpern jäh hervor.

Es dunkelt schon. Die Gäste gehen.
Doch einer kehrt zu ihr zurück.
Sie sehn sich an, und tief im Sehen
erschrecken sie vor ihrem Glück.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MANFRED HAUSMANN (*1898-09-10 – †1986-08-06).*

Arg-928-1860 (2014-04-07 17:45:58)

La poemo aperis en la libro “Hinter dem Perlenvorhang”, Gedichte nach dem Chinesischen von Manfred Hausmann, Verlag S. Fischer, 1954. Pri la poeto vidu ankau la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Manfred_Hausmann. Manfred Hausmann verkis tiun ĉi poemon laŭ poemo verkita de la ĉina poeto Ho Sun.

Manfred Hausmann,
La kantistino

tradukita de Manfred Retzlaff

Aǔskultas gastoj senmoveme
al hela fluto-melodi'.
Sur la genuon heziteme
demetas la liuton ĝi.

La fajnajn brovojn ĝi volbigas,
silentas flutoj ĉie ĉi.
Nun siajn fingrojn ĝi ondigas,
dum belan kanton kantas ĝi.

La frunton levas ĝi, plongite
en sian ludon revas ĝi.
El la okuloj jen subite
rompiĝas brilo de ebri'.

Malhelas jam, la gastoj iras,
revenas iu vir' al ĝi.
Pri feliĉego sia miras,
ektimas tamen ĝi kaj li.

*Traduko de la Germana poemo “Die Sängerin” de MANFRED HAUSMANN (*1898-09-10 – †1986-08-06) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04).*

Arg-928-1861 (2013-10-04 22:14:08)